

એપ્રિલ ૨૦૧૨

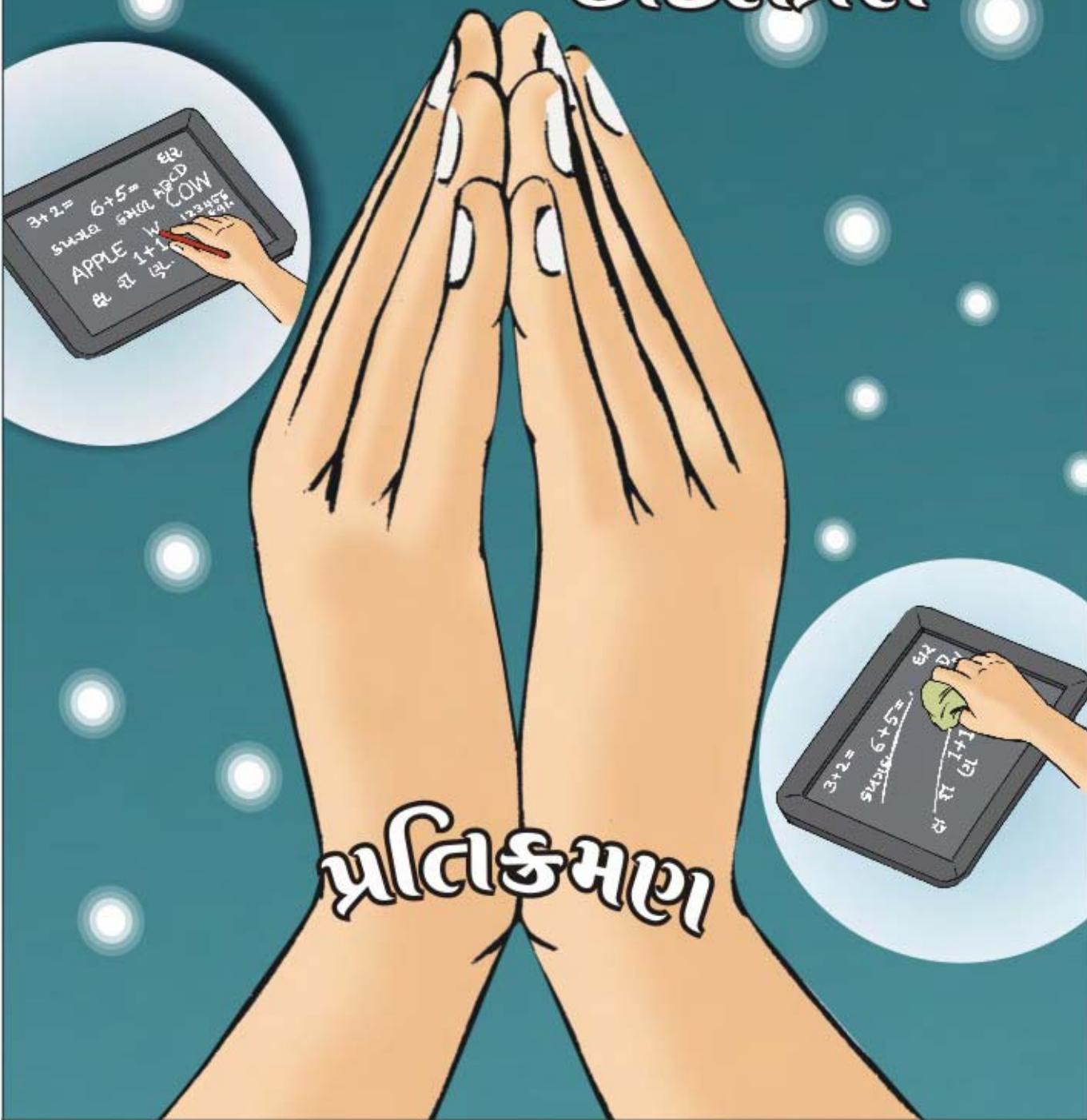
તિકા ર ૧૫/-

અંગ્રેજી
અંગ્રેજી

અંગ્રેજી

અંકસ્પેશ

પ્રતીકમણ

અક્ષમ એક્સપ્રેસ

પ્રતિકમણા

સંપાદકીય

બાળમિત્રો,

આપણાથી કંઈ પણ ખોટું પગલું ભરાઈ જાય કે તરત આપણો 'સોરી' કહીએ છીએ. એટલે કે માફી માંગી લઈએ છીએ. દરેક ધર્મમાં માફી માંગવાને ખૂબ મહત્વ અપાયું છે. પણ 'સોરી' કહેવાથી બાધાભારે માફી માંગાય છે. ખોટા વ્યવહારને મૂળમાંથી દૂર કરવાની પદ્ધતિસરની રીત નીર્થકરોએ બતાવી છે, અને એ છે 'પ્રતિકમણા'. પ્રતિકમણા કરવાથી કોઈ પણ ગુનો મૂળમાંથી ધોવાય છે.

પ્રતિકમણા એટલે શું ? કેવી રીતે થાય? ક્યારે કરાય? એનું મહત્વ શું છે? વગેરેની બહુ મહત્વની સમજણો પરમ પૂજ્ય દાદાશ્રીએ આ આપી છે જે આ અંકમાં મૂકાઈ છે.

તો આવો, આપણે પણ આ સમજણથી આપણી દરેક ભૂલો માટે 'પ્રતિકમણા' કરીને એમાંથી છૂટી જઈએ.

-ડિમ્પલમહેતા

દાદાજી કહે છે....

૧

સાચા દિલનો પરતાવો

૨

ઘડી ઘડી પરતાવો

૪

આ તો નવી જ વાત!

૬

ચાલો રમીએ....

૧૦

મીઠી ચાઁંદ

૧૨

ઐતિહાસિક ગૌરવગાયાઓ

૧૩

સમર કેમ્પ ટાઇમ ટેબલ

૧૭

દરેક ધર્મમાં માફીનું મહત્વ હોય છે પણ જુદી જુદી રીતે હોય ને આપણે અહીં પ્રતિકમણા હોય.

પ્રશ્નકર્તા : પ્રતિકમણા એટલે શું?

દાદાશ્રી : પાપથી પાછા વળવાનું એનું નામ પ્રતિકમણા. આખા દહાડામાં આપણે જે વ્યવહાર કરીએ છીએ, એ બધું કમણ કહેવાય. કમણ એટલે નોર્મલ વ્યવહાર, જેનાથી કોઈને દુઃખ ન થાય એવો વ્યવહાર. દા.ત ઊઠવું, બેસવું, ખાવું-પીવું વગેરે.

દાદાજી કહે છે...

પણ કો'કને દુઃખ થાય એવું વર્તન કરીએ તો એ અતિકમણ કહેવાય. દા.ત. કો'કને માર્યું હોય કે કો'કની મશકરી કરી હોય કે કો'કને કડક શબ્દ બોલાઈ ગયો, એ અતિકમણ. અતિકમણ એટલે આપણે અવળા ચાલ્યા. એટલું જ પાછા સવળા આવ્યા એનું નામ પ્રતિકમણ.

પ્રશ્નકર્તા : એ પ્રતિકમણ કેવી રીતે કરવાનું?

દાદાશ્રી : મનમાં એની મહીં બેઠેલા ભગવાન (આત્મા)ને ઉદેશીને કહેવાનું કે “હે ભગવાન! મારી આ ભૂલ થઈ છે, એનો પશ્ચાતાપ કરું છું, મારી માંગું છું અને ફરી આવું નહીં કરું.” બસ, આનું નામ પ્રતિકમણ.

પ્રશ્નકર્તા : શું પ્રતિકમણ કર્યું એટલે પાપ ધોવાઈ ગયું?

દાદાશ્રી : હા, હા, ચોક્કસ વળી, ધોવાઈ જ જાય.

પ્રશ્નકર્તા : તો તો બધા ઘડી ઘડી પાપ કરે અને ઘડી ઘડી મારી માંગો, એવું થઈ જાય.

દાદાશ્રી : ભલે એવું થઈ જાય પણ મારી માંગજો, પ્રતિકમણ કરજો. એમ કરતા કરતા એ ભૂલ તૂટી જાય. પણ એવું ના કરીએ તો પછી ભૂલો વધતી જ જાય. ઘડી ઘડી મારી માંગવાની છૂટ છે.

આ પ્રતિકમણ એ મોટામાં મોટું હથિયાર છે. જેવી તમને તમારી ભૂલ ખબર પડી કે તરત જ પ્રતિકમણ કરો. ‘શૂટ એટ સાઈટ’ (ખબર પડતાંની સાથે જ). અને નહીં તોય રાતે સુતા પહેલાં તો કરી જ નાખો. ભૂલો દેખાતી જાય અને શૂટ થતી જાય, આમ કરતાં કરતાં ભૂલો ખલાસ થતી જાય.

અતિકમણ અધોગતિમાં લઈ જશે અને પ્રતિકમણ ઉર્ધ્વગતિમાં લઈ જશે. અને કેઠ મોક્ષે જતાં સુધી પ્રતિકમણ જ મદદ કરશે.

ટાઈ લાય સોસાઇટી :

મિત્રાંત મહેલા

ફોર્મ : ૪, લાંડ : c

સાંગ લાંડ : ૪૪

ઓપ્રિલ ૨૦૧૨

સંપર્ક સ્ક્રો :

બાળપાઠિયાન પિલાગ

નિર્મિત સંકુલ, સૌંદર્ય સીટી,

અમદાવાદ-૩૮૦૦૧૫, ગુજરાત,

મુખ્ય. - અડામાન,

ગુજરાતીલાંગ-૩૮૨૪૨૨, ગુજરાત.

ફોન : (૦૨૬) ૩૬૨૩૦૧૦૦

email:akramexpress@dadabhagwan.org

ઝરનાલ : (૦૨૬) ૩૬૨૩૦૧૦૦, ૩૬૨૩૦૧૦૧

ઓપ્રિલ ૨૦૧૨

સારકોટ નિમિષ : ૦૭૦૪૮૧૧૩૬૩

ફોર્મસ : (૦૨૬) ૨૪૧૪૧૪૨

સ્ટુન્ટ : ૦૨૨૩૪૭૮૮૦૧-૦૩

U.S.A.: ૦૧૦૫-૨૦૧-૦૮૮૬

U.K.: ૦૧૦૫૬૫૬૬૬૬૩

Website: kids.dadabhagwan.org

Printed, Published and Owned by :

Dimple Mehta on behalf of

Mahavideh Foundation

5, Mamtapark Society,

Bh. Navgujarat College,

Usmanpura, Ahmedabad-14.

Published at Mahavideh Foundation

5, Mamtapark Society,

Bh. Navgujarat College,

Usmanpura, Ahmedabad-14.

Printing Press:-

Amba Offset

Basement, Parshvanath

Chambers, Nr.RBI,

Usmanpura, Ahmedabad-14.

લાયન (ગુરુત્વારી)

લાયન : ૧૦૦ ગુરુત્વારી

લાયનાંસ : ૧૧૫ ગુરુત્વારી

લાયન : ૧૧૦ ગુરુત્વારી

લાયન લાયન

લાયન : ૧૧૦ ગુરુત્વારી

લાયનાંસ : ૧૧૦ ગુરુત્વારી

લાયન : ૧૧૦ ગુરુત્વારી

D.D. / M.O. 'માત્રાંદી' ગુરુત્વારીની વિધાન નિર્દેશ.

અકમ એકાયોસ

૧

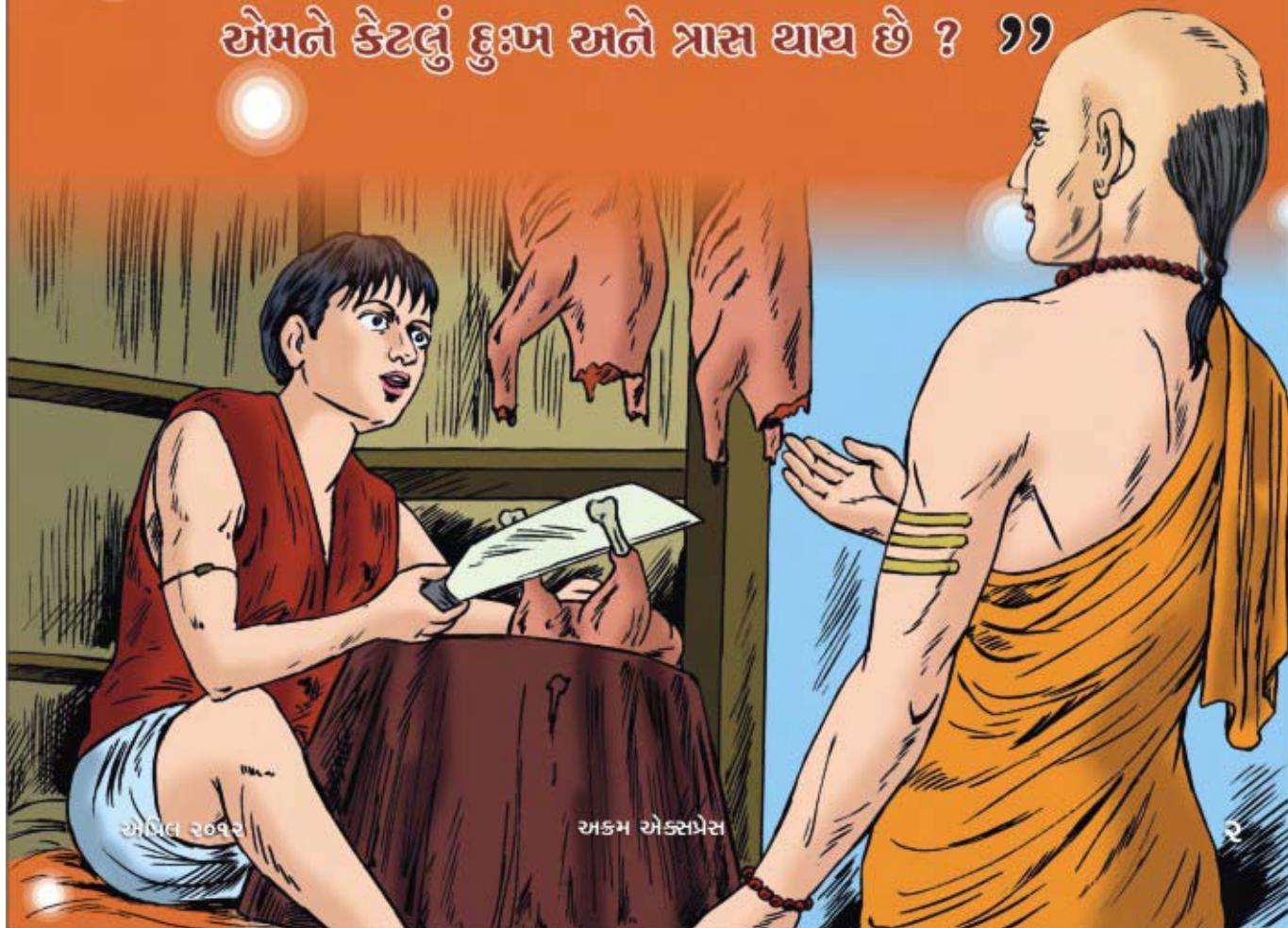
સાચા દિલનો પક્ષતાવો

બહાદુર નામનો એક છોકરો નાનપણમાં અનાથ થઈ ગયો, ત્યારે મહીપત નામના એક ભલા પાડોશીએ એને ઘર કુટુંબની હૂંફ આપી અને એને ઉછેરીને મોટો કર્યો. મહીપત વ્યવસાયે કસાઈ હતો. રોજ મેળવવા માટે એ રોજ ગાય, મરધા કે બકરીનું કટલ કરી તેમનું માંસ વેપારીને પહોંચાડી પેસા કર્માતો. બહાદુર મોટો થથો એટલે સ્વાભાવિક રીતે એ પણ પિતાના વ્યવસાયમાં જોડાઈ ગયો.

એક હિવસ એ ગામમાં એક પંડિત પદ્ધાર્યા. કટલખાના પાસેથી પસાર થતા એમની નજર મરધા કાપતા બહાદુર પર પડી. એમણે બહાદુરને સમજાવતા કહ્યું, “તને ખબર છે, આ પ્રાણીઓની કટલ કરવાથી એમને કેટલું દુઃખ અને ત્રાસ થાય છે? આ વ્યવસાયનું પરિણામ શું આવશે તને ખબર છે? કોઈ પણ જીવની હત્યા એ એને નરકમાં લઈ જાય. અને તું તો એક-બે નહીં, રોજ અનેક નિદોપ પશુઓની હત્યા કરે છે. એમને પણ તો પરિવાર હોય છે. તારાથી કેટલા પશુ બાળકો અનાથ થઈ જતા હશે? ભયંકર નુકસાન છે આમાં! આ મૂંગા પશુઓને મારીને તારા માથે જોખમ ના વહીંર.”

પંડિતની વાત સાંભળતા જ બહાદુર એકદમ ગમ્ભરાઈ ગયો. નાનપણથી જ ધરમાં આ ધંધો જોયો હતો એટલે

“તને ખબર છે, આ પ્રાણીઓની કટલ કરવાથી એમને કેટલું દુઃખ અને ત્રાસ થાય છે ? ”

આજ સુધી એને ક્યારેય એવો અણાસાર નહોતો આવ્યો કે આમાં આટલું નુકસાન છે! પોતાના કામ ધંધાથી કોઈ અનાથ થઈ શકે છે એ વિચારે એને મુજારી છૂટી ગઈ. એણે મનોમન નક્કી કર્યું કે જે પણ થાય, આ ધંધો હું નહીં જ કરું. બહાદુરે મહિપતને સમજાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો. બહાદુરના આગ્રહથી મહીપતે ધંધો બદલવાનો વિચાર કરીને ૧-૨ અઠવાડિયા સુધી કંતલખાનું બંધ રાખ્યું ને બીજી રીતે રોજીરોટી કમાવવાના પ્રયત્નો કર્યા. પણ વર્ષોથી આ જ કામ કર્યું હોવાથી એમની પાસે બીજા કોઈ ધંધાનો વિકલ્પ નહોતો. બીજો ધંધો શરૂ કરવા માટે મૂડી પણ નહોતી. આવક બંધ થવાથી રોજ બેટંક જમવાનું પણ હવે મુશ્કેલ થઈ ગયું.

આખરે મહીપતે કંતલખાનું કામ ફરી શરૂ કર્યું. વેપારીને માલ-સામાન પહોંચાડવાનું કામ મહીપતે બહાદુરને સોંઘ્યું. બહાદુરના હદ્યમાં મહીપત માટે ઉપકારી ભાવ હતો એટલે વધારે દલીલ કર્યા વિના એ પિતાના વ્યવસાયમાં પાછો જોડાઈ ગયો.

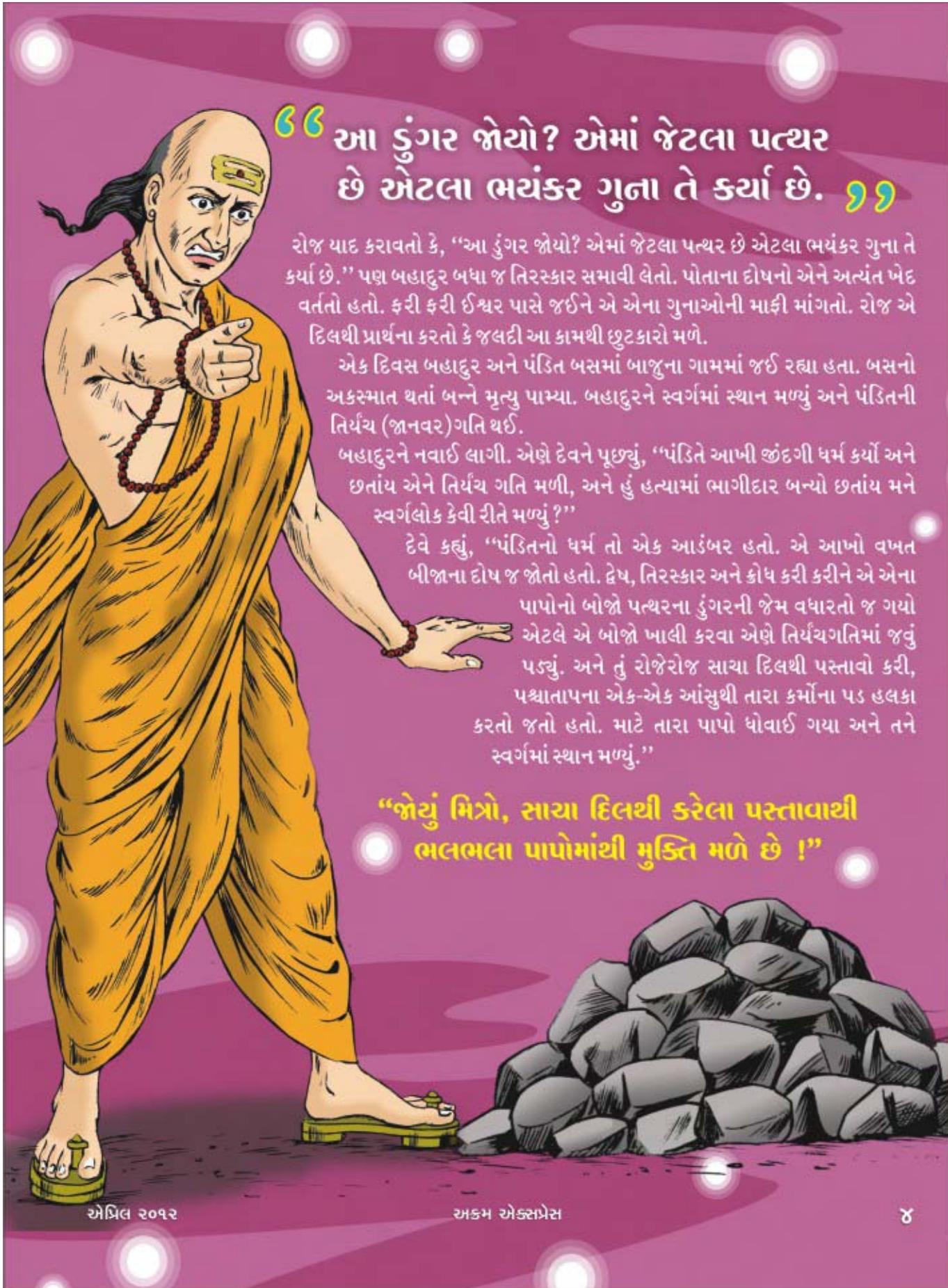
કામના પહેલા જ ટિવસે બહાદુર મુસકે મુસકે રક્યો. ભગવાન પાસે જઈને હદ્યપૂર્વક પસ્તાવો કરીને, કરગરીને પ્રાર્થના કરી, “હે ભગવાન, આ એક-એક હત્યામાં મારે ભાગીદાર થવું પડે છે એનો મને ખૂબ પસ્તાવો થાય છે. મને માફ કરજો. મને આમાંથી બહાર નીકળવાનો રસ્તો સુઝાડો.”

પંડિતને જ્યારે ખબર પડી કે બહાદુરે ધંધો નથી છોડ્યો, ત્યારે એ ખૂબ ઉશ્કેરાઈ ગયો. એણે બહાદુરને ફરી ખખડાવ્યો,” તે મારી વાત ના માની અને આ હત્યાના કારખાનામાં કામ ચાલુ રાખ્યું! હવે તારા કંતલખાનામાં જેટલા પ્રાણીઓનું કંતલ થશે, એટલા પત્થર હું અહીં ભેગા કરીને તારા પાપનો દુંગર બનાવીશા.”

બહાદુર પંડિતની વાત ગળી ગયો. પંડિત રોજ બહાદુરનો તિરસ્કાર કરતો, એને તરછોડ મારતો, એને

“હે ભગવાન, આ એક-એક હત્યામાં
મારે ભાગીદાર થવું પડે છે એનો મને ખૂબ
પસ્તાવો થાય છે. મને માફ કરજો.”

૬૬ આ કુંગર જોયો? એમાં જેટલા પત્થર છે એટલા ભયંકર ગુના તે કર્યા છે. ૬૬

રોજ યાદ કરાવતો કે, “આ કુંગર જોયો? એમાં જેટલા પત્થર છે એટલા ભયંકર ગુના તે કર્યા છે.” પણ બહાદુર બધા જ તિરસ્કાર સમાવી લેતો. પોતાના દોપનો એને અત્યંત ખેદ વર્તતો હતો. ફરી ફરી ઈશ્વર પાસે જઈને એ એના ગુનાઓની માફી માંગતો. રોજ એ દિલથી પ્રાર્થના કરતો કે જલદી આ કામથી છુટકારો મળે.

એક દિવસ બહાદુર અને પંડિત બસમાં બાજુના ગામમાં જઈ રહ્યા હતા. બસનો અકસ્માત થતાં બને મૃત્યુ પામ્યા. બહાદુરને સ્વર્ગમાં સ્થાન મળ્યું અને પંડિતની તિર્યચ (જાનવર) ગતિ થઈ.

બહાદુરને નવાઈ લાગી. એણે દેવને પૂછ્યું, “પંડિતે આખી જંદગી ધર્મ કર્યો અને છતાંય એને તિર્યચ ગતિ મળી, અને હું હત્યામાં ભાગીદાર બન્યો છતાંય મને સ્વર્ગલોક કેવી રીતે મળ્યું?”

દેવ કહ્યું, “પંડિતનો ધર્મ તો એક આંદર હતો. એ આખો વખત બીજાના દોપ જ જોતો હતો. દ્વારા, તિરસ્કાર અને કોષ કરીને એ એના પાપોનો બોજો પત્થરના કુંગરની જેમ વધારતો જ ગયો એટલે એ બોજો ખાલી કરવા એણે તિર્યચગતિમાં જવું પડ્યું. અને તું રોજેરોજ સાચા દિલથી પસ્તાવો કરી, પશ્ચાતાપના એક-એક આંસુથી તારા કર્મોના પડ હલકા કરતો જતો હતો. માટે તારા પાપો ધોવાઈ ગયા અને તને સ્વર્ગમાં સ્થાન મળ્યું.”

**“જોયું મિત્રો, સાચા દિલથી કરેલા પસ્તાવાથી
ભલભલા પાપોમાંથી મુક્તિ મળે છે !”**

ઘડી ઘડી પક્ષ્તાવો

સંજના ઓશીકામાં માયું દાબીને રડી રહી હતી. એની નાની બહેન પ્રાચી ઘડી ઘડી એના રૂમમાં જતી. સંજનાને રડતા જોતી પણ જાણે એનું હદ્ય પથ્થર જેવું કઠણ થઈ ગયું હોય એમ કોઈ પણ જાતના પ્રતિભાવ વગર એ પાછી ફરતી અને બહારના રૂમમાં આવી રમવા લાગતી.

બપોરની સાંજ થઈ પણ ન પ્રાચી સંજનાને બોલાવવા ગઈ કે ન સંજના રૂમમાંથી બહાર આવી. સંજનાનું રડવાનું તો બંધ થઈ ગયું હતું. પણ રડી રડીને એનો ચહેરો ભારે થઈ ગયો હતો. એ ચૂપચાપ એના પલંગ પર બેઠી હતી. સંજનાને દુઃખી થયેલી જોઈ પ્રાચી વધુ ને વધુ ખુશ થતી. ‘હવે આવીને ઠેકાડો!’ એમ વિચારી એ ફરી રમવા લાગતી.

ત્યાં તો ડોરબેલ વાગી. ‘હે... મમ્મી આવી ગયા!’ કહેતી પ્રાચી દરવાજો ખોલવા દોડી, મમ્મીને જોઈ એ એને વળગી પડી. મમ્મીએ પણ આખો દિવસ વિખૂટી મૂકેલી દીકરીને બાથમાં લઈ લીધી.

સંજના અને પ્રાચીના મમ્મી-પપ્પા બંને નોકરી કરતા હતા. બંને દીકરીઓ સ્કૂલ પછીનો અડધો દિવસ ઘરમાં એકલી રહેતી. મમ્મીની ગેરહાજરીમાં મોટી દીકરી સંજના ઘરનું તેમ જ પ્રાચીનું ધ્યાન રાખતી. પણ માથાભારે પ્રાચી ઢીલી સંજનાનું સાંભળતી નહીં એટલે સંજનાને ગુસ્સો આવી જતો અને એ પ્રાચીને લપડાક મારી દેતી.

**૬૬ સંજનાનું રડવાનું તો બંધ થઈ ગયું હતું.
પણ રડી રડીને ઔનો થહેરો ભારે થઈ ગયો હતો. ૬૭**

માર્યા પછી પસ્તાવો પણ થતો અને એ નક્કી પણ કરતી કે હવે નહીં મારું પણ છતાં બીજે દિવસે એનું એજ.

આજે પણ એવું જ બન્યું. સંજનાએ પ્રાચીને પહેલા હોમવર્ક કરી લેવાનું કહ્યું અને પ્રાચી ટી.વી. ચાલુ કરી બેસી ગઈ. ટી.વી. જોતા જોતા એ સૂઈ ગઈ. ઉઠી ત્યારે સંજનાએ ફરી હોમવર્ક કરવાનું કહ્યું તો પ્રાચી રમવા લાગી.

‘ના, હું તારી પાસે હોમવર્ક નહીં કરું. મમ્મી પાસે જ કરીશ.’ પ્રાચીએ રમકડા કાઢતા કહ્યું.

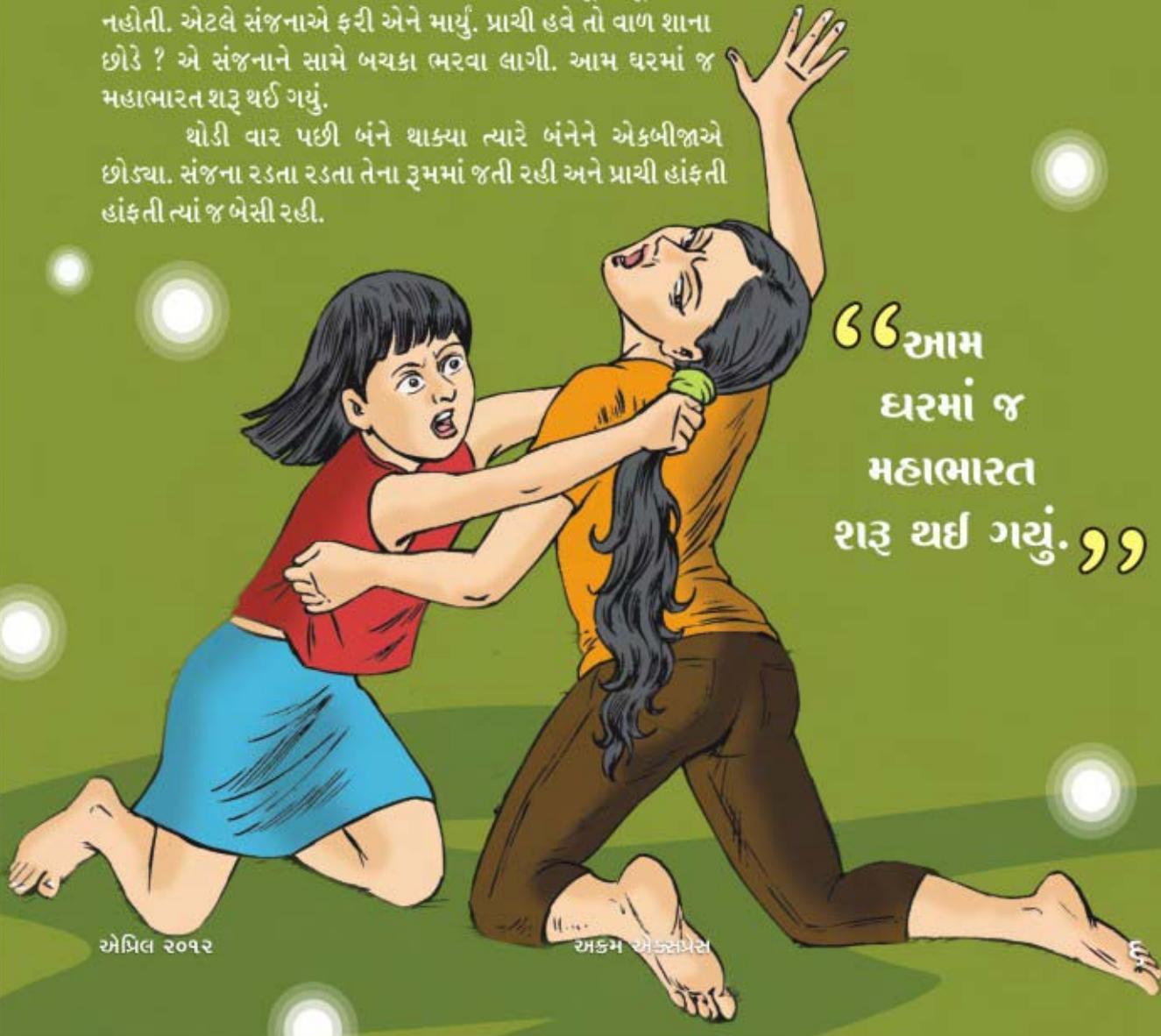
‘પ્રાચી, મમ્મી થાકીને આવ્યા હોય. પછી એમણે જમવાનું બનાવવાનું હોય, એ કેવી રીતે તને હોમવર્ક કરાવશે? એના કરતા ચાલ હું તને કરાવું,’ સંજના એને ફોસલાવતી.

પણ માને એ બીજા. પ્રાચી એકની બેન થઈ. ફરી ફરી મનાવવા છતાં જ્યારે પ્રાચી ન માની ત્યારે સંજનાનો ગુસ્સો ભટ્ટક્યો. એણે જોરથી પ્રાચીને લાંબી મારી દીધો અને બોલી, ‘કહ્યું ને એકવાર કે હોમવર્ક કરવા બેસ. નથી રમવાના રમકડાં, હું બધા મૂકી દઉં છું. જ્યાં સુધી તુ હોમવર્ક નહીં કરે ત્યાં સુધી હું તને એક પણ રમકડું આપવાની નથી.’

પ્રાચીનો ચહેરો રડું રડું થઈ ગયો. ગુસ્સામાં એ સંજના તરફ જોઈ રહી. ગુસ્સો કાબુમાં ન રહેતા એ તિંબી થઈ અને સંજના પર નાટકી. જોરથી એના વાળ ખેચવા લાગી. સંજના વાળ છોડવવાનો પ્રયત્ન કરતી હતી પણ પ્રાચીએ એટલા જોરથી વાળ પકડ્યા હતા કે એની મૂકી ખૂલતી જ નહોતી. એટલે સંજનાએ ફરી એને માર્યું. પ્રાચી હવે તો વાળ શાના છોડે ? એ સંજનાને સામે બચકા ભરવા લાગી. આમ ઘરમાં જ મહાભારત શરૂ થઈ ગયું.

થોડી વાર પછી બંને થાક્યા ત્યારે બંનેને એકબીજાએ છોડ્યા. સંજના રડતા રડતા તેના રૂમમાં જતી રહી અને પ્રાચી હાંફતી હાંફતી ત્યાં જ બેસી રહી.

“આમ
ઘરમાં જ
મહાભારત
શરૂ થઈ ગયું.”

ધીમે ધીમે બંને નોર્મલ થવા લાગ્યા. પ્રાચી રમકડા કાઢી રમવા લાગી પણ સંજનાને પસ્તાવો થવા લાગ્યો.
‘મારી જ ભૂલ છે. કેટલું જોરથી મેં પ્રાચીને મારી દીધું. એ નાની છે. એને કેટલું વાગ્યું હશે?’
એ ઊભી થઈ બહાર આવી. પ્રાચી રમતી હતી. એણે પ્રાચીને જઈને કહ્યું, ‘સોરી પ્રાચી, હવેથી હું તને નહીં
મારું.’

પ્રાચીએ એ સાંભળ્યું ન સાંભળ્યું કર્યું અને પછી બોલી, ‘દર વખતે તું આવું જ કહે છે. સુધરતી તો છે નહીં.’

સંજના પાછી રૂમમાં જીતી રહી. ઓશીકામાં માથું નાખીને રડવા લાગી. ‘હે ભગવાન, આજ પછી હું ક્યારેય
પ્રાચી પર ગુસ્સો નહીં કરું અને એને નહીં મારું. પ્લીજ મને માફ કરી દો.’

મમ્મીને વળગીને જ પ્રાચીએ કહ્યું, ‘મમ્મી, હું દીદી સાથે નથી રહેવાની. એ મને રોજ મારે છે.’

મમ્મીને પરિસ્થિતીનો ઘ્યાલ આવી ગયો. પ્રાચીને લઈ એ અંદર રૂમમાં ગઈ. સંજના ઉદાસ રહેરે બેઠી
હતી. મમ્મીને જોઈ એની આંખો ભરાઈ ગઈ.

મમ્મી એની બાજુમાં બેઠી. હજુ કંઈ બોલે એ પહેલા તો સંજના એમના ખોળામાં માથું મૂકી રડવા લાગી.
‘સોરી મમ્મી, હવેથી હું પ્રાચીને નહીં મારું.’

મમ્મીએ એનો વાંસો પંપણાતા પ્રાચી સામે જોયું, ‘જો દીદી કેટલું રડે છે! તને ‘સોરી’ કહે છે.’

પ્રાચીએ મોહું ચડાવતા કહ્યું, ‘એ તો એનું દર વખતનું નાટક છે. પહેલા મારવાનું અને પછી સોરી કહેવાનું.
હું એની સાથે નથી રહેવાની.’

મમ્મીએ સંજનાને પંપળાવાનું ચાલુ રાખ્યું. પ્રાચીને બાજુમાં બેસાડીને કહ્યું, ‘બેટા, પસ્તાવો ક્યારેય
બનાવટી હોતો જ નથી. દીદી રોજ પસ્તાવો કરે છે માટે એ નક્કી છે કે એક દિવસ એ સુધરશે જ. માફી માગનારને તો
ભગવાન પણ માફ કરી દે. તો આ તો તારી દીદી છે, તુ માફ નહીં કરે?’

પ્રાચીએ કૃતુહલતાથી પૂછ્યું, ‘ઘડી ઘડી એકની એક ભૂલ કરે અને ઘડી ઘડી માફી માંગો એને પણ ભગવાન
માફ કરી દે?’

મમ્મીએ કહ્યું, ‘હા, એમ કરતાં કરતાં ભૂલો ખલાસ થઈ જાય. એક દિવસ દીદી
તને ચોક્કસ મારતી બંધ થઈ જશે.’

આ સાંભળી પ્રાચી દીલી પડી. એ દીદી પાસે ગઈ અને બોલી, ‘આઈ એમ સોરી
દીદી. મેં તારા વાળ મેંચ્યા, તને બચ્યા ભર્યા. હવેથી નહીં કરું.’

આ સાંભળી સંજનાએ માથું ઊંચક્યું. આંસુ લુંછતા એ બોલી, ‘તો ચાલ, જલદી
હોમવક્ત કરવા બેસી જા.’

અને બન્ને
એકબીજા સામે
હસી પડ્યા.

આ

દો

ન

જે વ્યવહારની લોકો
નિંદા કરે એવા કાર્યોં
થયા હોય કે સામાને
હુઃખ થયુંહોય એ
અતિકમણ છે. તે થયું
હોય તો પ્રતિકમણ
કરવાની જરૂર. દા.ત. ચોરી
કરવી એ લોકનિંદા
કાર્ય ગણાય, માટે એ
અતિકમણ કહેવાય.

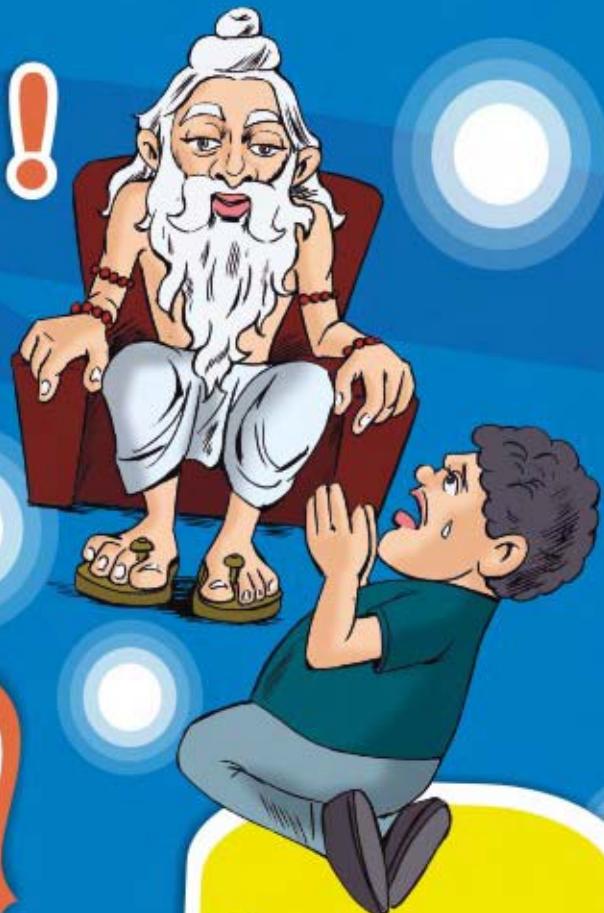

પ્રતિકમણ 'શૂટ એટ સાઈટ'
શાથી? કપડાં પર ચાનો ડાઘ પડે તો
તરત ધૂએ તો જાય કે પાછળથી ધૂએ
તો જાય? એમ પાપ પણ થતાંની
સાથે જ ધોઈ નાખવાથી ધોવાઈ જાય.

વી

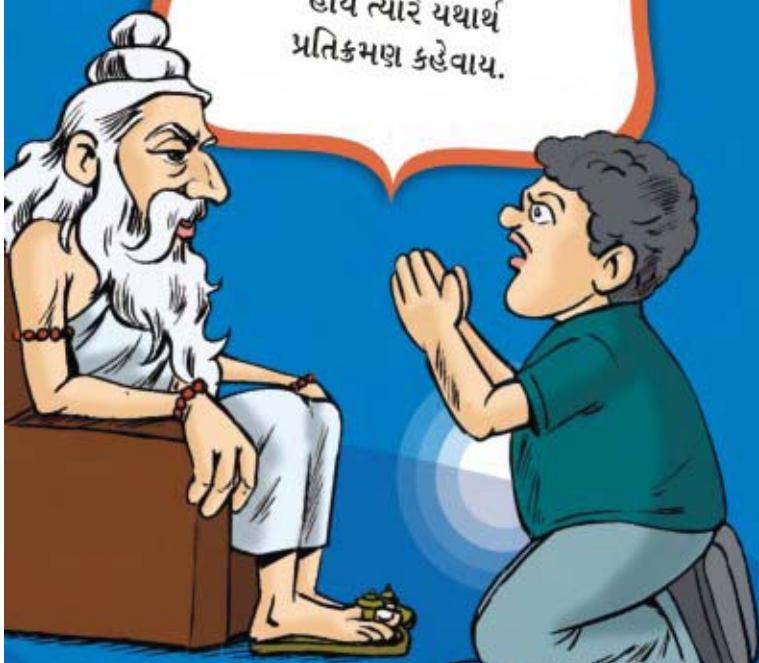
જ

વાત!

પ્રતિકમણ એટલે
માઝી માંગવી. પ્રત્યાખ્યાન
એટલે હવેથી હું આવી ભૂલ
ફરી ક્યારેય નહીં કરું એવો
નિશ્ચય કરવો. આ ત્રણ સાથે
હોય ત્યારે યથાર્થ
પ્રતિકમણ કહેવાય.

પ્રતિકમણમાં ત્રણ શબ્દો સમાયેલા
ઇ આલોચના, પ્રતિકમણ અને
પ્રત્યાખ્યાન. આલોચના
એટલે આપણે કોઈ ખરાબ
કામ કર્યું હોય, તો જે આપણા
ગુરુ હોય અગર તો જ્ઞાની હોય
તેમની પાસે કબૂલ કરવું. જેવું
થયું હોય એવું કહી
દેવું, બીક રાખ્યા વગર.

આલો રમીએ...

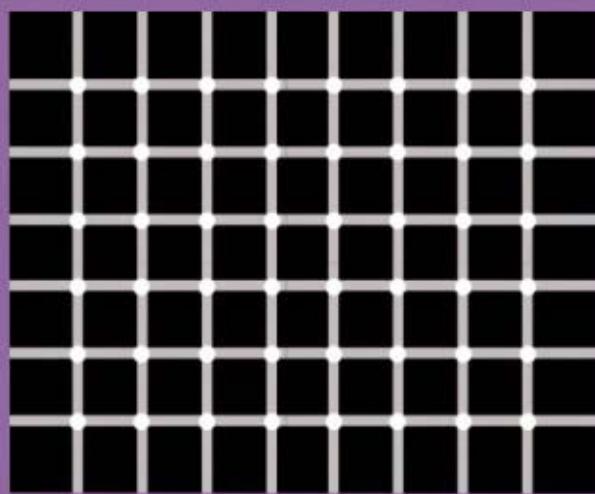
૧

નીચે બતાવેલ
ચિત્રમાં રસ્તો શોધો.

૨

નીચે આપેલા ચિત્રમાં ક્યા
રંગના ટપકાં છે એ શોધી
કાઠો. ધ્યાનથી જોજો.... હો....

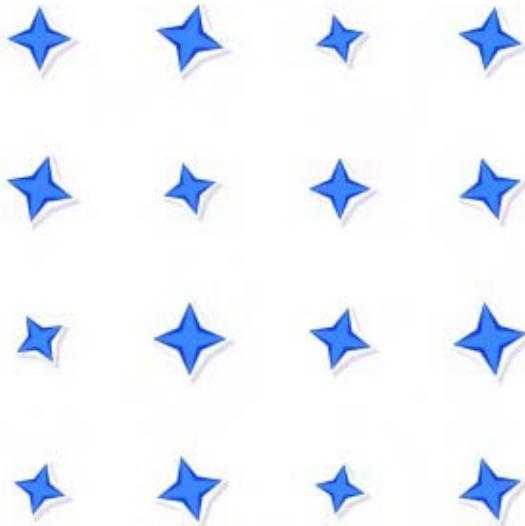
૩

આ ચિત્રમાં બતાવેલ
શબ્દોને એવી રીતે ગોઠવો કે
એમાંથી એક પ્રાણીનું નામ બને.

૪

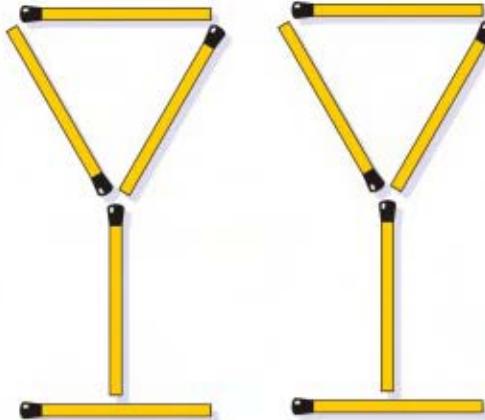
પેન્સિલ ઉપાડ્યા વગર
નીચે આપેલા સ્ટારને જોડો

આ બે ગલાસ દસ દિવાસળીથી બનેલ છે.

કોઈ પણ છ દિવાસળીને એવી
રીતે હુલાવો કે જેમાંથી એક ઘર બને.

૫

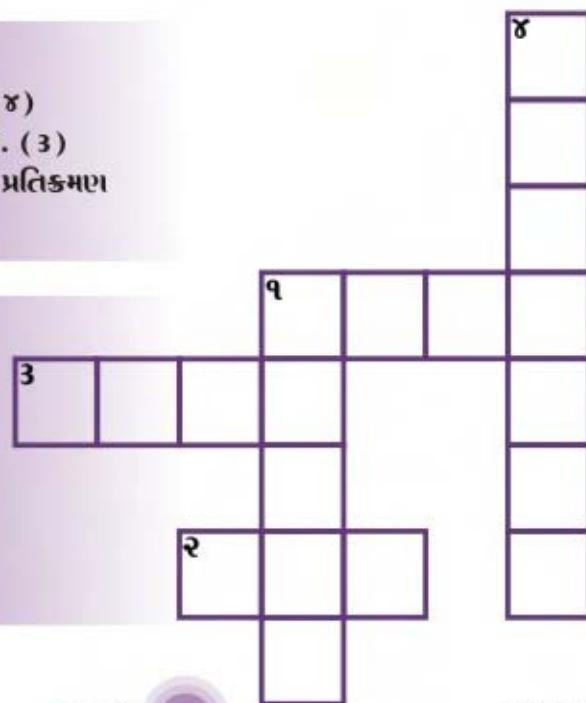
તમારી જતને ચકાસી જુઝો!

આડુ :-

- ૧) 'કરી હ્યે નહીં કરુ' એનું નામ.....(૪)
- ૨) જેનાથી કોઈને દુઃખ ના થાય એવો વ્યવહાર. (૩)
- ૩) અતિકમણમાં લઈ જશો, અને પ્રતિકમણ
ઉદ્ઘર્ગતિમાં લઈ જશો. (૪)

ઉભું :-

- ૧) અતિકમણ એટલે આપણે અવળા ચાલ્યા.
એટલું જ પાછા સવળા આવ્યા એનું નામ
..... (૪)
- ૪) જેવી તમને તમારી ભૂલ ખબર પડી કે તરત
જ પ્રતિકમણ કરવું એટલે _____ (૩)

મીઠી ચાંદ

એક બ્રહ્મચારી ભાઈની વાત છે. પહેલી વાર જ્યારે તેઓ જ્ઞાનવિધિમાં જોડાયા ત્યારે, જેવી જ્ઞાનવિધિ પૂરી થઈ એવા તરત જ તેઓ નીરુમાના ચરણોમાં આવીને નમી પડ્યા. અંદરથી એમને ખૂબ ખૂબ આનંદ થતો હતો અને જ્ઞાન પામ્યાની ખૂબ ધન્યતા લાગતી હતી કે, જે આત્મા તેઓ આટલા વર્ષોથી શોધતા હતા, એનો માત્ર બે જ કલાકમાં નીરુમાએ આખો ઉદ્ઘાડ કરી આપ્યો. અંદરથી એમના માટે અહો અહો થવા લાગ્યું.

નીરુમાના ચરણોમાં નમીને તેઓ બોલ્યા, “નીરુમા, જે આત્મા હું આટલા વર્ષોથી શોધતો હતો, તમે શું કૃપા કરી, શું તમે મને આપ્યું કે મને આખો આત્માનો ઉદ્ઘાડ થઈ ગયો. નીરુમા, હું તમને શું આપું?”

એ ભાઈ બહુ પેસાવાળા હતા એટલે એમને એમ કે નીરુમાને કંઈક પેસા કે સાડી કે એવું બીજું કંઈ જોઈતું હોય તો લઈ આપું. નીરુમા પેલા ભાઈ સામે જોઈને મીઠું હસ્યા અને બોલ્યા, “અમને તો કેવળ શુદ્ધાત્મા અનુભવ સિવાય કંઈ જોઈતું નથી.”

એપ્રિલ ૨૦૧૨

પેલા ભાઈએ આગ્રહપૂર્વક કહ્યું, “નીરુમા, કંઈક તો કહો. હું તમને આપું.”

નીરુમાએ એ જ મીઠા હાસ્ય સાથે પેલા ભાઈને કહ્યું, “તું એક કામ કર. આજે જ્ઞાનવિધિમાં તને જે સુખ મળ્યું છે, એ સુખ આખું જગત પામે એવી તું ખાલી ભાવના કરજે.”

આ સાંભળી પેલા ભાઈને નીરુમા માટે વધારે અહો અહો થવા લાગ્યું કે, ઓહોહો! નીરુમા પોતાના માટે કંઈ માંગતા નથી. ઊંઠું, મને એવું કહે છે કે આ જે સુખ તું પામ્યો છે એ સુખ આખું જગત પામે એવી તું ખાલી ભાવના કરજે! અને ભાઈનું માથું નીરુમાના ચરણોમાં નમી પડ્યું. તેઓ બોલ્યા, “થેક્યું નીરુમા, તમે મને આખા જગત માટે, આખી જિંદગીનું કામ આપી દીધું.”

અને એ દિવસથી એમની અંદર નિરંતર ૨૪ કલાકની ભાવના શરૂ થઈ ગઈ કે મોક્ષે જતાં સુધી નીરુમાની જોડે ન જોડે જ રહી આખા જગતનું કલ્યાણ કરવાનું નિમિત બનવાની મને પરમ શક્તિ આપો, શક્તિ આપો, શક્તિ આપો.

ऐतिहासिक गौरवगाथाओ

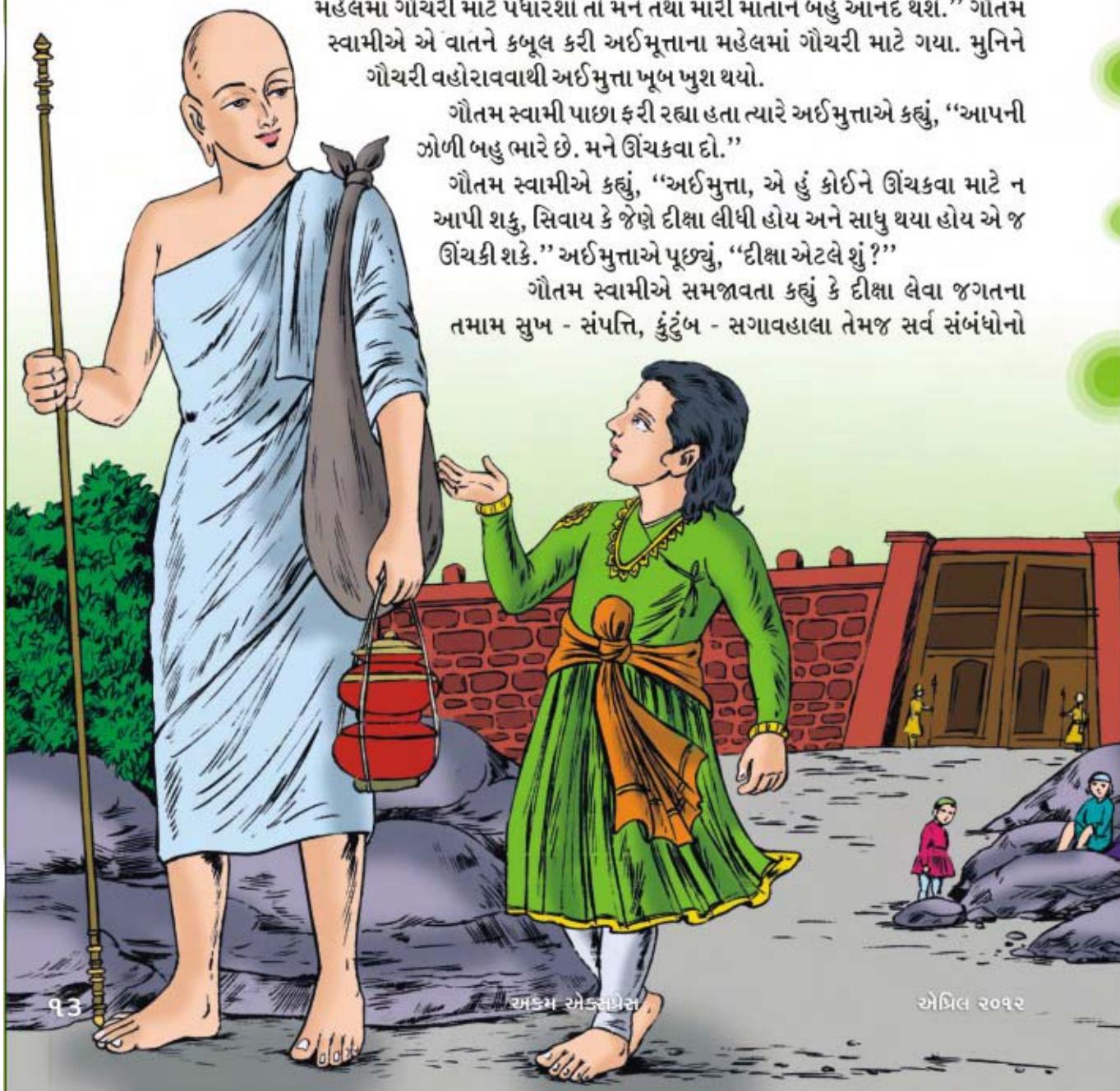
भारतना पोलसपुर नामे नगरमां विजय नामना राजा राज्य कરता हતा. एમने श्रीदेवी नामे राष्ट्री अने अઈमुता नामे छ वर्धनो नानकडो राजकुमार हतो.

एक वार छ वर्धनो अઈमुता अना भित्रो साथे शेरीमां रमतो हतो. रमता रमता ऐषो एक मुनिने जोया. ए मुनि बीजा कोई नहीं पषा महावीर स्वामीना शिष्य गौतम स्वामी हता. तेओ गौयरी (आहार लेवा) माटे एक घरेथी बीजा घरे जई रव्या हता. आ जोई अઈमुता दोइने गौतम स्वामी पासे आव्या अने कहुं, “आप मारा मહेलमां गौयरी माटे पधारशो तो मने तथा मारी माताने बहु आनंद थशे.” गौतम स्वामीअे ए वातने कबूल करी अઈमुताना महेलमां गौयरी माटे गया. मुनिने गौयरी वहोराववाथी अઈमुता खूब खुश थयो.

गौतम स्वामी पाणा फरी रव्या हता त्यारे अઈमुता अे कहुं, “आपनी जोणी बहु भारे छे. मने जिंचकवा दो.”

गौतम स्वामीअे कहुं, “अઈमुता, ए हुं कोईने जिंचकवा माटे न आपी शकु, सिवाय के जेषो दीक्षा लीधी होय अने साधु थया होय ए ज जिंचकी शके.” अઈमुता अे पूछ्युं, “दीक्षा एटले शु?”

गौतम स्वामीअे समझवता कहुं के दीक्षा लेवा जगतना तमाम सुख - संपत्ति, कुटुंब - सगावडाला तेमજ सर्व संबंधोनो

ત्याग करवो पडे, त्यारे साधु थઈ शકे.”

अઈमुताए कहुं, “गुरुटेव, तो तो मारे दीक्षा लेवी छे.”

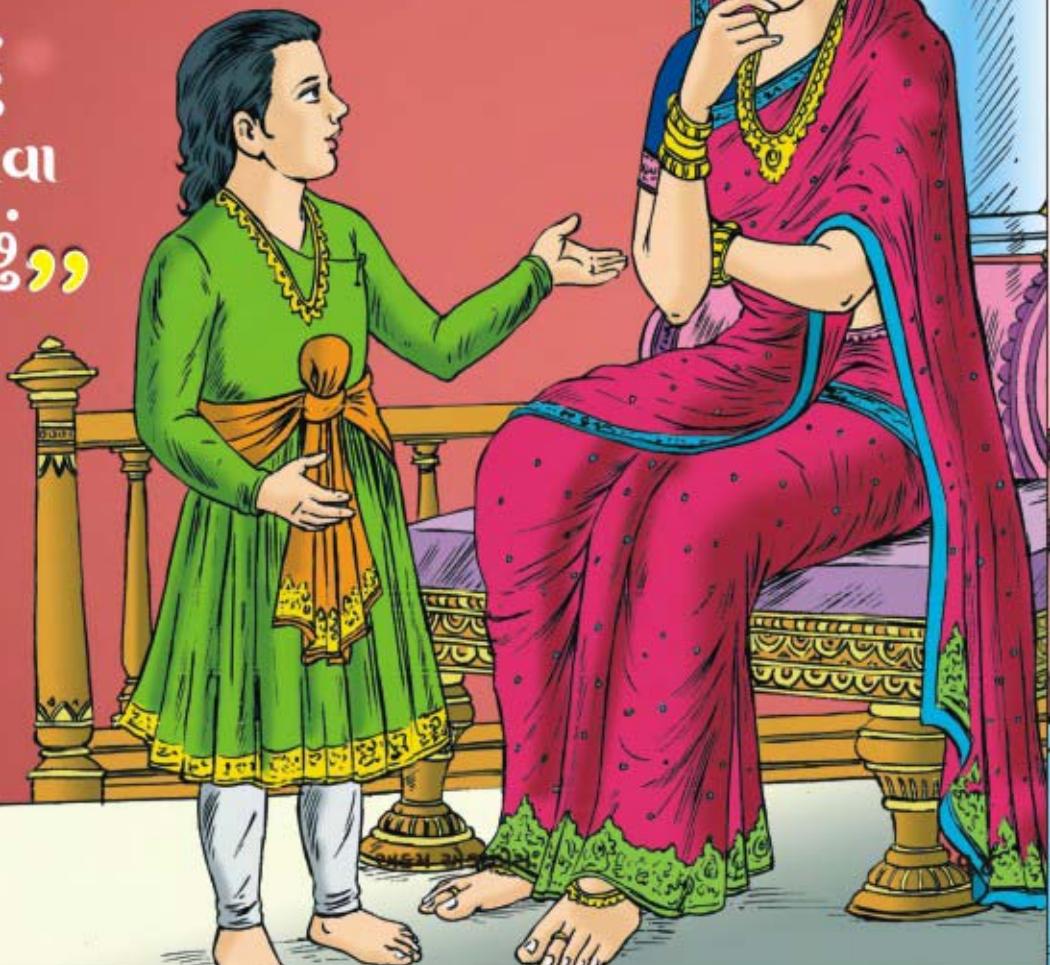
अઈमुता अने गौतम स्वामी, ज्यां महावीर स्वामी उपदेश आपता हता त्यां पहोच्या. अઈमुताए पोतानी साधु थवानी ईच्छा महावीर स्वामी पासे प्रगट करी. महावीर स्वामीए कहुं, “तारा माता-पितानी आशा विना अमेतने दीक्षा न आपी शकीए.”

अઈमुता धेर गयो. ऐषो ऐनी माताने कहुं, “मा, हु दीक्षा लेवा ईच्छुं छुं. तमे ज कहेता हता ने के आपणी धरेलु जिंदगी अनेक पापो तथा हिंसाचारथी भरेली छे. गौतम स्वामी अने महावीर स्वामी पश ऐवुं ज कहे छे. मारे पापमांथी मुक्त थवुं छे. तेथी महेरबानी करीने मने दीक्षा लेवानी अनुभति आपो.”

अઈमुतानी माता आ सांभणीने आश्वर्यमां पडी गઈ. अઈमुता दीक्षा लेवानो अर्थ भराबर समज्यो छे के नहीं ए यकासवा ऐमनी माताए कहुं, “दीकरा, दीक्षा लेवी ए घणी अधरी वात छे. त्यां भुख शिस्तबद्ध ज्वन ज्ववुं पडे. त्यां तारी सारसंभाण लेवा माता-पिता नहीं होय. भधा काटो तुं केवी रीते सहन करीश?”

अઈमुताए कहुं, “माताज्ञ, आ धरेलु ज्वनमां पश घणी तकलीफो होय छे. साधु थवाथी जे कंठ तकलीफो पडशे ते कर्मोनो नाश करशे अने मुक्तितरफ लई जशे.”

“मा, हु
दीक्षा लेवा
ईच्छुं छुं,,”

આ સાંભળીને એની માતા ખુશ થઈ. છતાં તેઓ એના દીક્ષા લેવાના નિર્ણયને વધુ ચકાસવા માંગતા હતા તેથી કરી એમણે કહ્યું, “દીકરા, શા માટે દીક્ષા લેવાની ઉતાવળ કરે છે, થોડાં વર્ષો થોભી જા. અમારા ઘડપણને સાચવ અને તારા પોતાના કુટુંબનું પણ ધ્યાન રાખવું પડશે ને!”

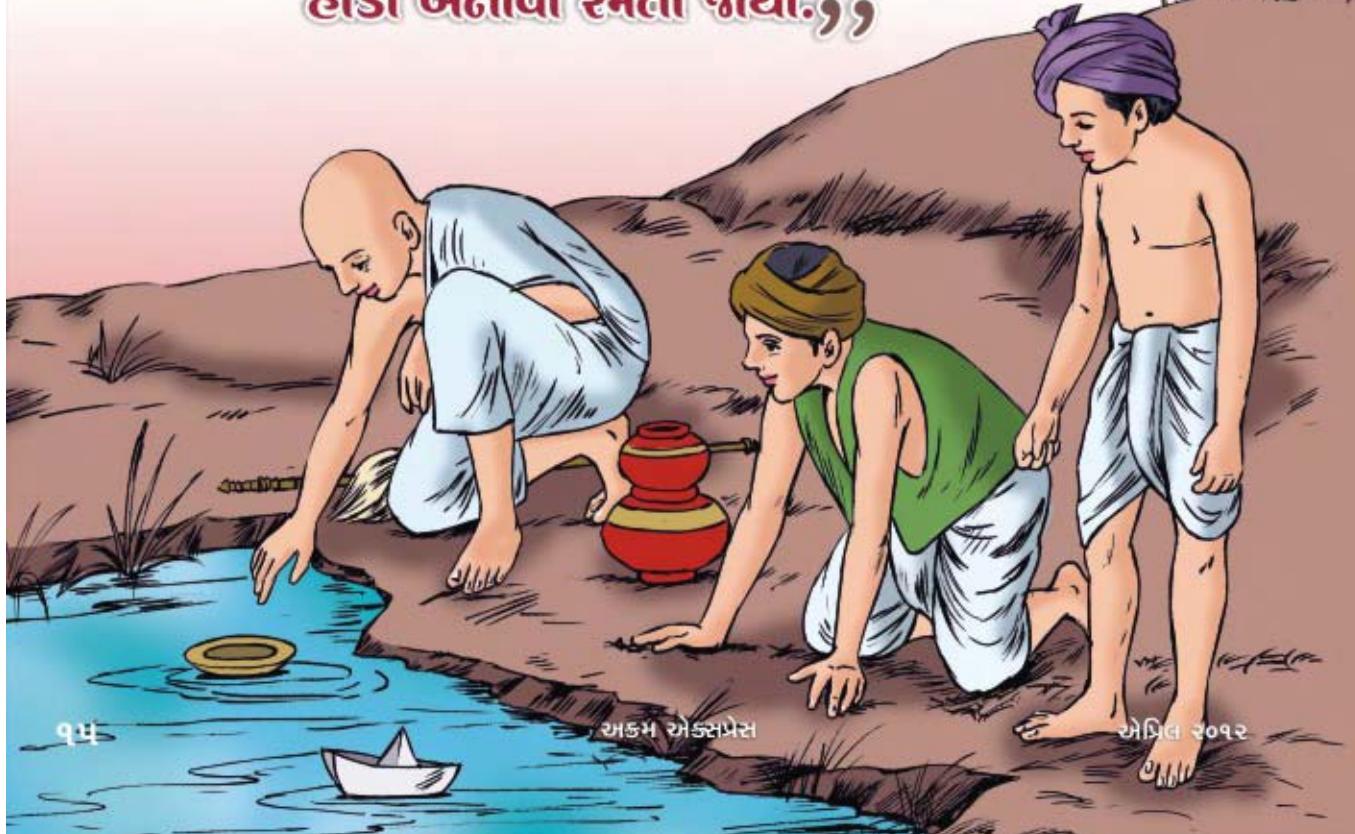
અઈમુતાએ કહ્યું, “માતાજી, મહાવીર સ્વામીના ઉપદેશમાંથી હું શીખ્યો છું કે કોઈ જુવાન નથી કે કોઈ ઘરદું નથી. કાલે શું થવાનું છે એની કોઈને ખબર નથી. કોણ પહેલું મરશે કે પછી મરશે એ પણ ખબર નથી. તો પછી શા માટે રાહ જોઈને મને આજે મળેલી તક જવા દેવી?”

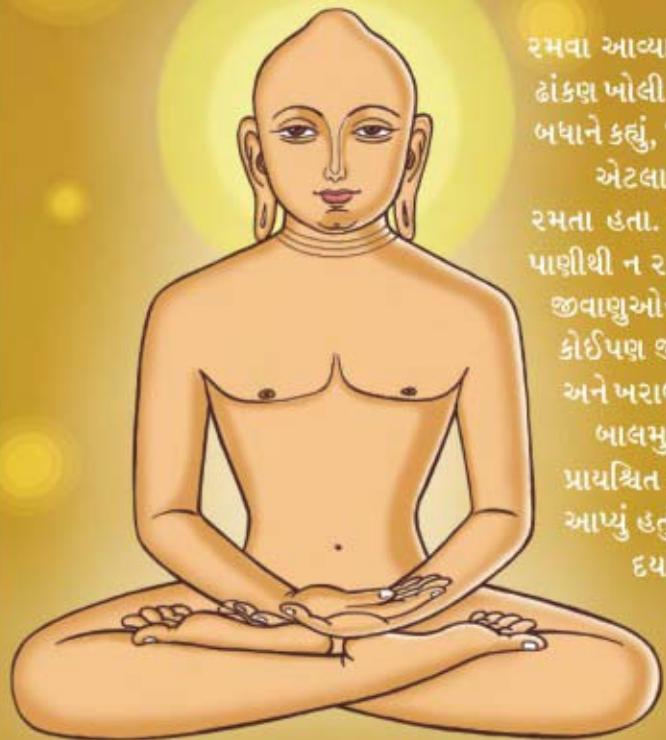
હવે માતાને ખાત્રી થઈ ગઈ કે દીકરાને દીક્ષા લેવાનો અર્થ બરાબર ખબર છે. તેઓ ખુશ થયા. એમણે અઈમુતાને કહ્યું, “દીકરા, ખૂબ અભિનંદન! મને તારા માટે ગર્વ થાય છે. તું સારો સાધુ બની શકીશ. તારું ધ્યેય મુક્તિ છે તે તું ભૂલીશ નહીં. આખી જિંદગી અહિંસાનું પાલન કરજે. હું તને દીક્ષા લેવાની અનુમતિ આપું છું.” અઈમુતાએ કહ્યું, “માતા, આપે મને અનુમતિ આપી માટે આપનો ખૂબ ખૂબ આભાર. તમારી સોનેરી સલાહ હું કાયમ યાદ રાખીશ.” રાજા વિજયે પણ ખુશી અનુમતિ આપી.

થોડા દિવસ પછી દીક્ષા લઈ તે સાધુ બન્યો. સહુ એને બાલમુનિ અઈમુતા કહેતા. એક દિવસ બાલમુનિ અઈમુતાએ કેટલાક છોકરાઓને ખાબોચિયામાં કાગળની હોડી બનાવી રમતા જોયા. આ જોઈને એમને રમવાની તીવ્ર ઈચ્છા થઈ. એ ભૂલી ગયા કે સાધુ થઈને પાણી સાથે રમાય નહીં. તેઓ દોડતા દોડતા છોકરાઓ પાસે ગયા અને રમવાની ઈચ્છા પ્રગટ કરી. બાળકો પણ એક સાધુ પોતાની સાથે

**“ એક દિવસ બાલમુનિ અઈમુતાએ કેટલાક
છોકરાઓને ખાબોચિયામાં કાગળની
હોડી બનાવી રમતા જોયા.,,**

રમવા આવ્યા છે, તે જાણી ખુશ ખુશ થઈ ગયા. એમણે એમના પાત્રનું દાંકણ ખોલી નાખ્યું. અને એ જાણે કે હોડી હોય તેમ રમવા લાગ્યા. એમણે બધાને કહ્યું, “જુઓ, મારી હોડી પણ તરે છે.”

એટલામાં બીજા સાધુઓ ત્યાં આવ્યા. જોયું તો બાલમુનિ પાણી સાથે રમતા હતા. એમણે કહ્યું, “બાલમુનિ, આ શું કરો છો ? સાધુ થઈને પાણીથી ન રમાય એ ભૂલી ગયા ? પાણી સાથે રમવાથી પાણીમાં રહેલા જીવાણુઓને નુકસાન થાય. સાધુ તરીકે આપણે પ્રતિજ્ઞા લીધી છે કે કોઈપણ જીવને દુઃખ નહીં આપું. તમે તમારી પ્રતિજ્ઞાનો ભંગ કર્યો છે અને ખરાબ કર્મો બાંધ્યા છે.”

બાલમુનિ અઈમુતાને પોતાની ભૂલ સમજાઈ. એમણે તરત જ પ્રાયશ્રિત કરવા માંડ્યું. “અરે ! મેં આ શું કર્યું ? મેં મારી માતાને વચન આપ્યું હતું કે પાપ લાગે એવું કોઈ કાર્ય હું નહીં કરું. આ સાધુઓ ઘણા દ્યાળું છે કે મને મારું કર્તવ્ય યાદ કરાયું. જો આ સાધુઓ ન આવ્યા હોત તો મારું શું થાત ?” આમ એમણે પોતની ભૂલનું હદ્યપૂર્વક પ્રાયશ્રિત કર્યું અને સાધુઓ સાથે ચાલ્યા ગયા.

પોતાના સ્થાને પહોંચ્યા પછી પણ એમના

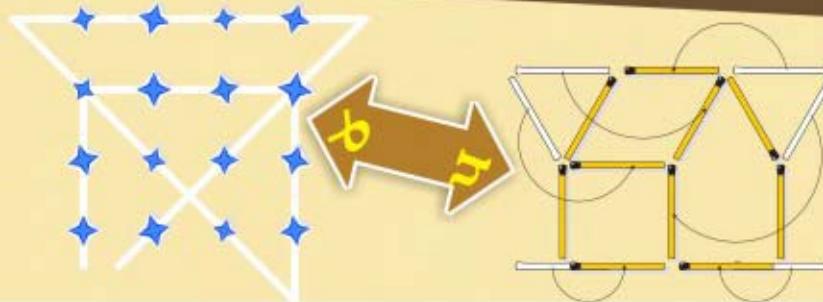
પ્રાયશ્રિતનો કોઈ છેડો ન હતો. પોતે જે કંઈ કર્યું હતું અને માટે તેઓ દુઃખી હતા. તેઓ વિચારવા લાગ્યા, “મેં આ શું કર્યું ? કેવળ આનંદ ખાતર કેટલા બધા જીવોને દુઃખ પહોંચાડ્યું ? હું આ પાપમાંથી કેવી રીતે મુક્ત થઈશ ? મહાવીર સ્વામીનો સામનો કેવી રીતે કરીશ ? હે જીવો, હું તમારા દુઃખનું નિમિત બન્યો છું. મારા પાપો માટે મને માફ કરો. ફરી આવા પાપ હું ક્યારેય નહીં કરું.” સાચા દિલના પ્રાયશ્રિતને કારણે એના બધા જ ખરાબ કર્મોનો કષયથથો અને એને કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું. હવે તેઓ કેવળી મુનિ કહેવાયા.

જ્યારે કેવળી અઈમુતા મુનિ મહાવીર સ્વામીની સભામાં ગયા અને જ્યાં કેવળી સાધુઓ બેઠા હતા ત્યાં બેસવા ગયા ત્યારે કેટલાક વડીલ સાધુઓએ આ જોયું અને કહ્યું, “ઓ અઈમુતા, ક્યાં જાઓ છો ? એ જગ્યાતો કેવળી મુનિ માટે છે. માટે જ્યાં બીજા સાધુઓ બેઠા છે ત્યાં જઈને બેસો.” આ સાંભળી મહાવીર સ્વામી વચમાં જ બોલ્યા, “સાધુઓ, કેવળી મુનિનું તમે અપમાન ન કરી શકો. અઈમુતા મુનિ હવે કોઈ સામાન્ય સાધુ નથી. પ્રાયશ્રિત કરતાં કરતાં એમણે એમના સધણા કર્મોનો નાશ કર્યો છે અને તેઓ કેવળી બન્યા છે.” સાધુઓને એમની ભૂલ સમજાઈ અને એમને વંદન કરવા લાગ્યા.

“જોયું મિત્રો, સાચા દિલનું પ્રાયશ્રિત
કેવળજ્ઞાન પણ પ્રાપ્ત કરાવી હે છે.”

3) CAMEL

પાંડળના જવાબો

તમારી જાતને
ચકાસી જુઓનો જવાબ :

આદુ : ૧) પ્રત્યાહ્રયાન
૨) કમણ ૩) અધોગતિ,

શિખું : ૧) પ્રતિકમણ
૨) શૂટથોલસાઈટે

**સમર કેમ્પ આલો બાળકો, આલો સમર કેમ્પમાં
સંરક્ષાર સિંચન થાયે...
મિત્રો, તમારો મનગમતો સમર કેમ્પ આવી રહ્યો છે.**

તો તૈયાર, તમારા સેન્ટરમાં થનાર સમર કેમ્પની તારીખો નોંધી લો.

આ કેમ્પમાં તમને ગમે એવી વાર્તાઓ, પ્રેરણ, ચુપ ડિસ્કશન, સત્સંગ સેશન, ગેમ્સ, ડ્રોઇંગ અને કાફિટ એક્ટિવિટી વગેરે. રાખવામાં આવ્યા છે. સાથે ગરબા અને ભક્તિ પણ ખરા જ.કેમ્પની વધુ વિગતો નીચે આપેલ પ્રત્યેક સેન્ટરના સંપર્ક નંબર પરથી મળી રહેશે. જલ્દી જલ્દી રજીસ્ટ્રેશન કરાવી લો, સાખ્યા મર્યાદિત છે.

સ્થળ	ગ્રુપ A- યુવાન ભાઈઓ માટે		સંપર્ક નંબર
	૧૩ થી ૧૬ વર્ષ	૨૪-૨૫-૨૬ એપ્રિલ	
મુંબઈ	૨૪-૨૫-૨૬ એપ્રિલ	૮૩૨૧૦૧૦૨૦૮	
સીમંધર સીટી	૩૦ એપ્રિલ અને ૧ મે	(૦૭૯) ૩૮૮૩૦૮૩૮	
ચુરુત	૧૨-૧૩ મે	૮૩૭૪૭૧૪૧૪૩	
રાજકોટ	૧૫-૧૬ મે	૮૮૨૪૨૧૮૦૫૬	
ગ્રુપ B- છોકરાં-છોકરીઓ માટે			
	૭ થી ૮ વર્ષ	૧૦-૧૨ વર્ષ	
મુંબઈ	૨૧-૨૨ એપ્રિલ (ઘાટકોપર)૭ થી ૧૨ વર્ષ	૨૮-૨૯ એપ્રિલ (કાંદીવલી)૭ થી ૧૨ વર્ષ	૮૭૬૭૭૮૮૧૫૫
ભાવનગર	૨૩-૨૪ એપ્રિલ	૨૩-૨૪ એપ્રિલ	૮૫૭૪૦૦૮૦૮૦
રાજકોટ	૨૬-૨૭ એપ્રિલ	૨૮-૨૯ એપ્રિલ	૮૭૧૨૩૪૩૮૨૮
વડોદરા	૨૮-૨૯ એપ્રિલ	૨૮-૨૯ એપ્રિલ	૮૭૨૫૬૬૫૭૦૦
ભુજ	૩૦ એપ્રિલ - ૧ મે	૨-૩ મે	૮૮૦૮૪૬૫૬૭૮
ચુરુત	૧૪-૧૫ મે	૧૪-૧૫ મે	૮૪૨૭૬૩૮૫૮
સીમંધર સીટી	૨૩-૨૪ મે	૨૫-૨૬ મે	(૦૭૯) ૩૮૮૩૦૮૩૮
ગ્રુપ C- યુવાન બહેનો માટે			
	૧૩ થી ૧૬ વર્ષ	૧૭ થી ૨૧ વર્ષ	
સીમંધર સીટી	૨૮-૨૯ એપ્રિલ	૧૧-૧૨-૧૩ મે	(૦૭૯) ૩૮૮૩૦૮૩૮

Akram Express

April 2012

Year : 4, Issue : 8

Conti. Issue No.: 44

RNI No. GUJGUJ/2008/26729
Reg. No. GAMC - 1690/2012-2014
valid up to 31-12-2014
LPWP Licence No. CPMG/GJ/27/2012
valid up to 30-6-2012
Posted at AHD, P.S.O. Sorting Office Set-1
on 08th of every month

ગુપ્ત D- યુવાન ભાઈઓ માટે ૧૭ થી ૨૧ વર્ષ		
ગોધરા (પાવાગાડ)	૨૮-૨૯ એપ્રિલ (૧૩ થી ૨૧ વર્ષ)	૬૬૨૫૨૫૪૬૮૮
સીમંઘર સીટી	૨-૩-૪ મે	(૦૭૯) ૩૬૬૩૦૯૩૯
ભુજ ત્રિમંદિર	૫-૬ મે (૧૩ થી ૨૧ વર્ષ)	૭૫૬૭૫૬૯૫૫૬

નોંધ: (૧) સમર કેમ્પમાં જે બાળકો-યુવાનો ભાગ લેવાના છે, અનું રજિસ્ટ્રેશન દાદા ભગવાન પરીવારના કોઈપણ સત્તસંગ સેન્ટર પર થઈ શકશે.

(૨) સીમંઘર સીટી સમર કેમ્પ માટે રજિસ્ટ્રેશન ત્રિમંદિર સંકુલના 'સ્ટોર ઓફ હેપીનેસ' માં સવારે ટ. ૩૦ થી ૧૨ દરમ્યાન જે તે સમર કેમ્પના ૭ દિવસ અગાઉ સુધી રૂબરૂ થઈ શકશે.

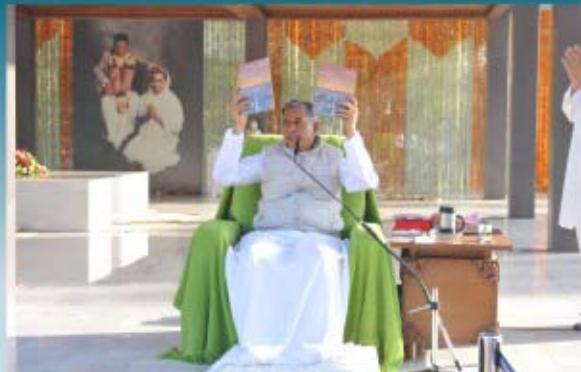
(૩) રજિસ્ટ્રેશન માટે બાળકની ઉમર અને ધોરણ પ્રમાણો જે વિભાગો પાડીને તારીખો નક્કી થઈ છે તે મુજબ જે તે સમર કેમ્પની તારીખના ૭ દિવસ અગાઉ રજિસ્ટ્રેશન બંધ કરવામાં આવશે. ત્યાર બાદ રજિસ્ટ્રેશન થશે તે બધા જ વેદીંગમાં ગણાશે અને જગ્યા હશે તો જ ઉપરોક્ત કાર્યક્રમમાં એ બાળક ભાગ લઈ શકશે.

૧૮ માર્ચ, ૨૦૧૨-પૂજ્ય નીલમાની છટ્ઠી પુણ્યતિથીના દિવસે સવારે...

સમાધી દર્શન

નીલ સીરીઝ-૪ ઓપનીંગ

અક્રમ એક્સપ્રેસના વાર્ષિક સમ્ભો માટે સૂચના

આપનું વાર્ષિક લવાજમ પૂરું થાય છે તે શી રીતે જાણશો? જો આપની આ મહિનાની આવેલ અક્રમ એક્સપ્રેસના કવરના લેબલ પર મેન્યુરશીપ નં. ની બાજુમાં # હોય તો જાતનું કે આ આપની છેલ્લી અક્રમ એક્સપ્રેસ છે, દા.ત. AGIA4313 # અને જો આ મહિનાના કવરના લેબલ પર મેન્યુરશીપ નં. ની બાજુમાં ## હોય તો જાતનું કે આ પછીના મહિનાની અક્રમ એક્સપ્રેસ છેલ્લી અક્રમ એક્સપ્રેસ રહેશે, દા.ત. AGIA4313 ##.

અક્રમ એક્સપ્રેસ રિચ્યુઅલની વિગત (લવાજમ અને સંપર્કસૂત્ર) 'સંપાદકીય' પેજ પર આપેલ છે.

Printer, Publisher and Owner - Mr. Dimple Mehta on behalf of Mahavideh Foundation, Editor - Mr. Dimple Mehta, Printing Press Amba offset:- Parshwanath Chambers, Usmanpura, Ahmedabad-14 and published at Mahavideh Foundation, 5, Mamtapark Society, Bh. Navgujarat College, Usmanpura, Ahmedabad-14.